

D E C Y Z J A

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bielsku-Białej na posiedzeniu
w dniu 15 czerwca 2023r. w składzie orzekającym :

Przewodniczący : mgr Jarosław Pająk
Członek : mgr inż. Wiesława Matyja
Członek (spr) : mgr Magdalena Zarębska-Błyskał

po rozpatrzeniu sprawy z odwołania **Pana** [redacted]^[1] **zam. ul.** [redacted] **ul.** [redacted]
reprezentowanego przez adw. [redacted] **ul.** [redacted]
[redacted] od decyzji Wójta Gminy Kozy z dnia 21.03.2023r. KOŚ.6220.1.2022.ŁŻ w przedmiocie
odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji przedsięwzięcia pn.
„Instalacja do przetwarzania odpadów budowlanych o wydajności mniejszej niż 10t na dobę” na
działce nr 5441/12 położonej w Kozach przy ul. Pod Grapą.
działając na podstawie art.17, 18, 21 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych
kolegiach odwoławczych (Dz. U. Nr 2018. poz.570), art. 138 § 2 Kodeksu postępowania
administracyjnego (Dz. U. Nr38 poz. 230 ze zm.) art. 71, art. 59 ust 1, art. 84 ust 1, art. 85 ust 2,
art. 85 ust.4 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego
ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na
środowisko (Dz.U.2022.poz.1029), § 3 ust 1 pkt 62 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia
10.września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko
(Dz.U.2019.poz.1839)

o r z e k a

**- uchylić zaskarżoną decyzję i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania
organowi I instancji**

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21.03.2023r. KOŚ.6220.1.2022.ŁŻ Wójt Gminy Kozy odmówił wydania
decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji przedsięwzięcia pn. „Instalacja do
przetwarzania odpadów budowlanych o wydajności mniejszej niż 10t na dobę” na działce nr
5441/12 położonej w Kozach przy ul. Pod Grapą na wniosek firmy [redacted]^[1] [redacted]^[1] [redacted]^[1]
[redacted]^[1] [redacted]^[1] [redacted]^[1]. W uzasadnieniu decyzji szczegółowo przytoczył przebieg
dotychczasowego postępowania. Ponadto wskazał, iż inwestor we wniosku o wydanie decyzji
środowiskowych uwarunkowaniach zgody dla wym. przedsięwzięcia wskazał rodzaj działalności,
jaka będzie realizowana na działce 5441/12. Po ponowny przeanalizowaniu wniosku , w którym
wskazano, że na terenie działki przed procesem przetwarzania odpadów będzie następowało
magazynowanie odpadów, uznaje się, że zapisy miejscowego planu zagospodarowania
przestrzennego (dalej MPZP) dla powyższej nieruchomości nie dopuszczają możliwości
magazynowania odpadów. Równocześnie przetwarzanie odpadów, które zamierzał realizować
Inwestor nie mieści się w katalogu usług w zapisach MPZP Gminy Kozy.

W odwołaniu od powyższej decyzji pełnomocnik [redacted]^[1] - adw. [redacted]^[1]
zarzuciła naruszenie:

- art. 80 ust. 2 ustawy udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale
społeczeństwa w ochronie środowiska (...) poprzez błędne przyjęcie, że planowane przedsięwzięcie
pozostaje w sprzeczności z MPZP, podczas gdy prawidłowa wykładnia postanowień ww. planu
pozwala przyjąć, iż planowane przedsięwzięcie mieści się w katalogu funkcji i dopuszczalnego
sposobu użytkowania terenu oznaczonego symbolem MU 54

- art. 80 kpa poprzez nierozpatrzenie zebranego materiału dowodowego w sprawie, a nadto dowolnej nie swobodnej jego ocenie, polegającej na przyjęciu, że planowane przedsięwzięcie nie jest zgodne z zapisami MPZP, podczas gdy brak jest w akcie prawa miejscowego zapisów stanowczo przeprowadzenie objętej wnioskiem inwestycji, mieszczącej się ponadto w dopuszczalnym produkcyjno-usługowym przeznaczeniu terenu – co doprowadziło również do naruszenia zasad postępowania administracyjnego ujętych w przepisach art. 6 kpa, art. 7 kpa, art. 8 § 1 i 2 kpa.

- §25 ust. 1 oraz ust. 2 pkt. 2 w zw. Z § 4 ust. 1 pkt. 10 i 11 uchwały Rady Gminy Kozy nr IX/52/15 z dnia 24 września 2015r. Poprzez wadliwa wykładnię, całkowicie pomijając, że przepis ww. aktu prawa miejscowego dopuszcza na terenie sklasyfikowanej jako MU 54 lokalizację obiektów działalności produkcyjno- usługowych, poza realizacją przedsięwzięć mogących znacznie oddziaływać na środowisko.

- naruszenia art.

ust. 1, pkt. 21 oraz pkt. 30 ustawy Prawo przedsiębiorców polegającą na identyfikacji pojęcia gospodarowania odpadami wyłącznie ze składowaniem odpadów

- art. 8, art. 11 i 12 Prawa przedsiębiorców poprzez pominięcie, że przedsiębiorca może podejmować wszelkie czynności poza tymi zakazanymi przez przepisy prawa.

- art. 22 i art. 64 Konstytucji RP poprzez wydanie przez organy orzekające w sprawie rozstrzygnięć negatywnych, które w konsekwencji niezasadnie ograniczają uprawnienia właścicielskie odwołującego.

- art. 107 § 1 pkt. 6 oraz § 3 kpa poprzez nienależyte uzasadnienie wydanej decyzji niepozwalające poznać faktów oraz prawnych motywów rozstrzygnięcia.

Odwołujący wnosi o uchylenie zaskarżonej decyzji i wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach; ewentualnie uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi I instancji.

W dniu 07.06.2023r. do Kolegium wpłynęło pismo stron postępowania [REDAKTOWANO]^[1] i [REDAKTOWANO]^[1] oraz [REDAKTOWANO]^[1] i [REDAKTOWANO]^[1] reprezentowanych przez adw. [REDAKTOWANO]^[1] – [REDAKTOWANO]. Strony postępowania wnoszą o utrzymanie zaskarżonej decyzji w mocy. Wskazują, że planowana inwestycja w sposób oczywisty nie wpisuje się w podstawowe przeznaczenie terenu ponieważ nie polega na realizacji zabudowy mieszkalno-usługowej. Nie można też zgodzić się z twierdzeniem, że przedsięwzięcie wpisuje się w przeznaczenie uzupełniającej terenu, jako realizacja nieuciągliwego obiektu produkcyjno-usługowego.

Po rozpatrzeniu sprawy Samorządowe Kolegium Odwoławcze stwierdza, co następuje :
Zgodnie z obowiązującym brzmieniem art. 138 § 2 kpa organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ odwoławczy powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. Oznacza to, że orzeczenia kasatoryjne mają charakter wyjątkowy i nie mogą być podejmowane w innych sytuacjach niż wskazane w dyspozycji cyt przepisu. Decydującą przesłanką dla zastosowania art. 138 § 2 kpa jest wydanie decyzji I instancji z naruszeniem przepisów postępowania, przy czym - konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy musi mieć istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Mając na uwadze treść art. 7 kpa należy wskazać, że organy administracji publicznej obowiązane są zgodnie z zasadą prawdy obiektywnej, podjąć wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy mając na względzie interes społeczny i słuszny interes strony. Zatem trafność rozstrzygnięcia w każdej indywidualnej sprawie wymaga szczegółowego zbadania i rozważenia argumentów, które stanowiłyby podstawę do prawidłowego podjęcia konkretnego rozstrzygnięcia. Wydając decyzję organy są zobowiązane do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy tj. wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego zgodnie z przepisem art. 77 § 1 kpa oraz do uzasadnienia decyzji z zastosowaniem wymogów określonych w przepisie art. 107 § 3 kpa. Realizacja tego obowiązku obejmuje zatem obowiązek przeprowadzenia postępowania

dowodowego co do wszystkich okoliczności, z którymi przepisy wiążą określone skutki prawne, a następnie dokonanie wszechstronnej oceny zebranego materiału dowodowego – zgodnie z treścią art. 80 kpa, który stanowi, że organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego czy dana okoliczność została udowodniona. Zgodnie natomiast z treścią art. 107 § 3 kpa uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów na których się oparł oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne – wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa.

W przedmiotowej sprawie niewątpliwie doszło ponownie do naruszenia skodyfikowanej w art. 7 kpa zasady dokonywania niezbędnych ustaleń tak, aby w sposób niebudzący wątpliwości wyjaśnić stan faktyczny sprawy i pogłębić zaufanie obywateli do organów Państwa.

Podkreślić należy iż decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań przewidzianych w ustawie o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, podlega rygorom przewidzianym w k.p.a. Może ona zatem zostać wydana dopiero po wszechstronnym i dokładnym wyjaśnieniu wszystkich istotnych okoliczności sprawy.

Zgodnie z art. 71 ust.1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia.

Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych:

- 1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Przedmiotem niniejszego postępowania jest przedsięwzięcie pn. „Instalacji do przetwarzania odpadów budowlanych o wydajności mniejszej niż 10 t na dobę”.

Należy zauważyć, że planowana inwestycja kwalifikuje się do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których zgodnie z **§ 3 ust. 1 pkt. 62** Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, sporządzenie raportu o oddziaływaniu na środowisko może być wymagane.

W niniejszej sprawie organ odmówił wydania decyzji środowiskowej ze względu na niezgodność planowanej inwestycji z planem zagospodarowania przestrzennego gminy Kozy.

Organ wydając decyzję stwierdził iż plan zagospodarowania przestrzennego gminy Kozy przyjęty Uchwałą nr IX52/15 Rady Gminy Kozy z dnia 24 września 2015r. Oraz Uchwałą XXIX/227/21 w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Kozy działka nr 5441/12 znajduje się na terenie oznaczonym w MPZP jako MU – tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej.

Zgodnie z art. 80 ust. 2 ustawy z 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko – dalej u.u.o.ś. właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Zgodność z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (jeśli obowiązuje na danym terenie) jest **podstawowym** kryterium oceny zamierzeń inwestycyjnych podmiotu ubiegającego się o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Brak zgodności przedsięwzięcia z planem miejscowym stanowi przesłankę do odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Zatem kwestią sporną pozostaje zgodność planowanego przedsięwzięcia z miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Przedmiotem planowanego przedsięwzięcia jak już powyżej podniesiono jest instalacja do przetwarzania odpadów budowlanych. Z karty informacyjnej przedsięwzięcia wynika, iż odpady

budowlane będą przetwarzane w procesie kruszenia, przesiewania i sortowania w celu uzyskania przesiewów o określonych wymiarach oraz wysortowania pełnowartościowych odpadów budowlanych oraz odpadów zakłócających. Celem przetwarzania odpadów powstających w wyniku rozbiórki infrastruktury drogowej jest uzyskanie produktu spełniającego określone normy budowlane czyli utrata statusu odpadów dla przetwarzanych odpadów.

Należy zwrócić uwagę, iż zgodnie z zapisami MZPZ par. 25.2 MZPZ: § 25 ust. 2 pkt 2 określono **funkcje uzupełniające** dla jednostek MU 1 - 86 tj. wskazano, iż istnieje „możliwość realizacji-86 obiektów mieszkalnych, mieszkalno-usługowych, usługowych i nieuciążliwych obiektów produkcyjno-usługowych, w tym obiektów rzemiosła produkcyjnego i usługowego;”

Podnieść trzeba, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest aktem prawa miejscowego, a zatem podlega **wykładni** jak inne źródła prawa powszechnie obowiązującego. Przy wykładni treści planu co do przeznaczenia terenu konieczne jest tym samym sięgnięcie do dyrektyw wykładni, zgodnie z którymi znaczenie przepisu zależy nie tylko od jego językowego sformułowania, ale również od treści innych przepisów (kontekst systemowy) oraz całego szeregu wyznaczników pozajęzykowych, takich jak funkcje ocenianej regulacji prawnej.” (II OSK 2011/16-wyrok NSA z dnia 11.07.2018r.). Natomiast organ I instancji odmawiając wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji przedmiotowej inwestycji skupił się jedynie na sprzeczności z MZPZ magazynowania odpadów. Jak również lakonicznie, jednym zdaniem wskazał, iż przedsięwzięcie nie mieści się w katalogu usług MZPZ. Organ nie dokonał jakiegokolwiek analizy przedmiotowej przedsięwzięcia w stosunku do zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Podkreślić trzeba, iż podstawową działalnością planowanego przedsięwzięcia ma być przetwarzanie odpadów budowlanych, a nie ich magazynowanie. Natomiast jeżeli odmowa wydania decyzji środowiskowej ma się opierać na niezgodności z planem zagospodarowania przestrzennego owa niezgodność musi być wykazana w sposób **nie** budzący wątpliwości, nie może ona wynikać tylko z ogólnikowego stwierdzenia zawartego w uzasadnieniu decyzji. Organ nie dokonał analizy działalności usługowej, ani też dopuszczonej na danym terenie uzupełniającej funkcji polegającej na możliwości realizacji obiektów usługowych i nieuciążliwych obiektów produkcyjno-usługowych, w tym obiektów rzemiosła produkcyjnego i usługowego. Natomiast powinien ustalić, czy dane przedsięwzięcie może zaliczać się do działalności usługowej czy też nieuciążliwych obiektów produkcyjno-usługowych. Organ ponownie rozpatrując sprawę powinien dokonać rzetelnego zestawienia planowanego przedsięwzięcia, zakresu i sposobu działalności z definicją przedsiębiorstwa usługowego, czy nieuciążliwego produkcyjno-usługowego zwracając uwagę na nie tylko na zapis MPZP, ale również organ klasyfikując przedmiotowe przedsięwzięcie posiłkować się powinien m.in. zapisami w Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług.

Uzasadniając konieczność wydania przez tutejszy organ odwoławczy w niniejszym postępowaniu decyzji kasacyjnej zauważyć należy, że zgodnie z art. 15 k.p.a. postępowanie administracyjne jest dwuinstancyjne. Z treści powyższego artykułu wywieść należy obowiązek organu odwoławczego do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy. Równocześnie zebrany materiał dowodowy musi być prawidłowy i zupełny, a więc musi umożliwiać wydanie merytorycznej decyzji, rozstrzygającej sprawę co do istoty. Procesowym przejawem zasady dwuinstancyjności są określone w art. 138 k.p.a. formy rozstrzygnięć, jakie mogą zapaść w postępowaniu odwoławczym. W szczególności podkreślenia wymaga, że zgodnie z treścią art. 138 § 2 k.p.a., organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. Uznać należy zatem, że możliwość wydania decyzji kasacyjnej przez organ II instancji została powiązana z takim naruszeniem przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na rozstrzygnięcie zawisłej sprawy. Chodzi więc o sytuacje, gdy zasada dwuinstancyjności postępowania wyłącza przeprowadzenie w tym zakresie uzupełniającego postępowania dowodowego, gdyż jego zakres

wskazuje, że w swej istocie organ odwoławczy musiałby sam przeprowadzić postępowanie wyjaśniające odnośnie kwestii mogących mieć bezpośredni wpływ na treść decyzji. W konsekwencji sprawa byłaby rozstrzygana *de facto* w jednej instancji, a więc strona nie mogłaby kwestionować wyników postępowania wyjaśniającego w drodze odwołania. Organ odwoławczy, który z istoty rzeczy nie przeprowadza własnego, odrębnego postępowania dowodowego, za to może wyciągać z zebranego przez organ I instancji materiału zupełnie inne wnioski niż organ I instancji, zastępowałby w praktyce ten organ, pozbawiając stronę prawa podważania tych ustaleń w drodze zwyczajnego środka prawnego (por. W. Chróścielewski "Zmiany w zakresie przepisów kodeksu postępowania administracyjnego i prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, które weszły w życie w 2011 r.", opubl. ZNSA rok VII nr 4 (37)/2011, str. 19).

Na gruncie art. 138 § 2 k.p.a. w orzecznictwie ugruntował się trafny - zdaniem Naczelnego Sądu Administracyjnego (mając na uwadze wyrok z dnia 12 września 2019 r. sygn. II GSK 933/19) - pogląd, że organ odwoławczy nie może sam przeprowadzić postępowania wyjaśniającego odnośnie kwestii mogących mieć **bezpośredni wpływ** na treść decyzji i nie może wydać decyzji rozstrzygającej sprawę co do jej istoty. Zasadna jest - zdaniem Naczelnego Sądu Administracyjnego - teza, że przyjęcie odmiennej koncepcji prowadziłoby bowiem do sytuacji, w której sprawa byłaby rozstrzygana *de facto* w jednej instancji, co odbierałoby prawo strony do dwukrotnego rozpoznania sprawy. W przypadku wad postępowania wyjaśniającego nie ma prawnej możliwości orzekania na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a. (por. np. wyroki NSA: z dnia 20 lutego 2014 r. sygn. II GSK 1952/12 oraz z dnia 13 czerwca 2017 r. sygn. II GSK 589/17).

Wprawdzie zasada dwuinstancyjności - wyrażona w art. 15 i art. 138 § 1 i 2 k.p.a. - nakazuje organowi odwoławczemu ponownie sprawę rozpoznać i rozstrzygnąć, i nie może on się ograniczać jedynie do oceny zasadności rozstrzygnięcia organu I instancji, jednakże podzielić należy pogląd, że organ odwoławczy musi wyważyć czy ewentualne uzupełnienie postępowania wyjaśniającego w oparciu o art. 136 k.p.a. nie będzie stanowiło naruszenia tej zasady (por. wyrok NSA z dnia 3 kwietnia 2019 r. sygn. II OSK 575/19).

Należy wskazać, że zastrzeżenia tutejszego organu odwoławczego w przedmiotowej sprawie dotyczą przede wszystkim niedostatecznego uzasadnienia decyzji i braku oparcia się o konkretne dane pozwalające wskazać, że realizacja inwestycji nie jest zgodna z planem zagospodarowania przestrzennego nawet w ramach jego przeznaczenia uzupełniającego.

Z uwagi zatem na zakres tych uchybień należy uznać, że obowiązujące przepisy uniemożliwiają ich usunięcie w ramach dodatkowego, uzupełniającego postępowania wyjaśniającego prowadzonego przez organ II instancji. Zgodnie bowiem z przeważającą linią orzecniczą sądów administracyjnych uzupełniające postępowanie wyjaśniające prowadzone na podstawie art. 136 k.p.a. nie może dotyczyć kwestii kluczowych dla rozstrzygnięcia sprawy (por. m.in. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 26 września 2019 r. sygn. II OSK 2465/19; z dnia 7 stycznia 2009 r. sygn. akt I OSK 678/08), w szczególności gdy nie złożono do organu odwoławczego wniosku o przeprowadzenie takiego postępowania. W konsekwencji stwierdzić trzeba, że w rozpoznawanej sprawie zaistniały przesłanki do uchylenia decyzji organu I instancji, gdyż doszło do naruszenia przez ten organ przepisów postępowania, a do wyjaśnienia, z uwzględnieniem zasady dwuinstancyjności postępowania, pozostał istotny zakres sprawy.

Odnosząc się do zarzutów zawartych w odwołaniu Kolegium podkreśla, że nie może zgodzić się z zarzutami dotyczącymi naruszenia prawa własności czy przepisów ustawy Prawo przedsiębiorców. Zgodnie z [ustawą](#) z 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami, sposób wykonywania prawa własności nieruchomości (art. 6 ust. 1). Co ważne, każdy ma prawo, w granicach określonych ustawą, do zagospodarowania terenu, do którego ma tytuł prawny, zgodnie z warunkami ustalonymi w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego albo decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, jeżeli nie narusza to chronionego prawem interesu publicznego oraz osób trzecich (art. 6 ust. 2 pkt 1).

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Od decyzji skarga nie przysługuje. Strona niezadowolona z niniejszej decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Sprzeciw wnosi się za pośrednictwem tutejszego Kolegium. Wpis stały od sprzeciwu wynosi 100 zł. Strona może ubiegać się przed w/w Sądem o przyznanie prawa pomocy, tj. zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie pełnomocnika poprzez złożenie urzędowego formularza według wzoru stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 sierpnia 2015r. w sprawie określenia wzoru i sposobu udostępniania urzędowego formularza wniosku o przyznanie prawa pomocy w postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz sposobu dokumentowania stanu majątkowego, dochodów lub stanu rodzinnego wnioskodawcy (Dz. U. z 2015r., poz. 1257 z późn. zm.)

Otrzymują:

01. Adw. [REDACTED]^[1] Kancelaria Adwokacka; ul. [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]
(pełnom. [REDACTED]^[1])
02. Wójt Gminy Kozy z aktami spray
03. pozostałe strony przez obwieszczenie na podstawie art.49 kpa (tablica ogłoszeń SKO w Bielsku-Białej, Biuletyn Informacji Publicznej Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Bielsku-Białej)
04. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska; l. Grunwaldzki 8-10; 40-127 Katowice
05. Dyrektor Zarządu Złweni w Żywcu Wody Polskie; ul. Armii Krajowej 10; 34-300 Żywiec
06. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny; ul. Broniewskiego 21; 43-300 Bielsko-Biała

Informacja dotycząca ochrony danych osobowych

Zgodnie z Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady UE 2016/679 z 27 kwietnia 2016r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) informujemy, że Administratorem podanych przez Panią/Pana danych osobowych jest Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bielsku-Białej.

Informujemy również, że:

Pani/Pana dane osobowe będą przetwarzane przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze na podstawie art. 6 ust. 1 lit. c) art. 9 ust. 2 lit. g) i art. 10 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, w celu realizacji obowiązków wynikających z art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 roku o samorządowych kolegiach odwoławczych i na podstawie art. 6 ust. 1 lit. c) w celu archiwizacji dokumentacji.

W Samorządowym Kolegium Odwoławczym w Bielsku - Białej powołano Inspektora Ochrony Danych (dane kontaktowe tel.: 33/8123735, adres e-mail: iod-m.piekus@bielsko.sko.gov.pl).

Pani/ Pana dane osobowe będą przetwarzane przez okres wskazany przepisami prawa.

Pani/Pana dane osobowe mogą być przekazywane innym odbiorcom na podstawie obowiązujących przepisów prawa oraz na podstawie zawartych umów powierzenia przetwarzania danych osobowych.

Przysługuje Pani/Panu prawo dostępu do danych osobowych dotyczących Pani/Pana osoby, ich sprostowania lub ograniczenia przetwarzania. Osoba pragnąca wykonania przysługującego jej prawa składa w tym zakresie wniosek do Administratora danych.

Przysługuje Pani/Panu prawo do złożenia skargi do organu nadzorczego - Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych w (00-193)Warszawie przy ulicy Stawki 2.

Podanie przez Panią /Pana danych osobowych jest obowiązkowe, wynika z przepisów Kodeksu Postępowania Administracyjnego i Ordynacji Podatkowej. Nie podanie danych osobowych uniemożliwia załatwienie sprawy. Wyjątek stanowi sprawy z zakresu dostępu do informacji publicznej.

Decyzje dotyczące rozstrzygnięcia spraw w związku z prowadzonym postępowaniem administracyjnym nie będą podejmowane w sposób zautomatyzowany. Administrator nie przewiduje profilowania.

Administrator danych nie ma zamiaru przekazywać danych osobowych do państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej.

Przypisy wyłączenia jawności:

- ^[1] Prywatność osoby fizycznej - art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 902).